

Dette kan ikke være tilfredsstillende. Det ville være rimeligt, om man udstrækker generaldebatten om rigets almindelige stilling til en større bredde, end der nu er tale om — således at der gives alle de folketingsmedlemmer, der ønsker det, lejlighed til at udtale sig om de politiske problemer, som de særlig måtte være optaget af, at fremdrage nye synspunkter, pege på nye initiativer, der fortjener overvejelse. Det er sandsynligt, at der vil blive gentagelser, og der vil formentlig også blive fremdraget forhold af lokal art, men alt taget i betragtning vil debatten kunne give et værdifuldt indtryk af den spændvidde, problemerne har.

Hvis man inddrager de erfaringer, man i rig udstrækning har gjort ved moderne mødevirksomhed, vil det — om det er ønskeligt — være muligt at kombinere generaldebatten med møder i arbejdsgrupper, der arbejder med tværgående opgaver, man i folketingets plenum har fundet det rimeligt at give en særlig behandling — svarende til den fremgangsmåde, man ofte følger inden for internationale organisationer.

Der vil nok være en almindelig frygt for, at debatterne bliver udflydende, men med en fornuftig tilrettelæggelse af opgaven skulle det være muligt at skabe en værdifuld udveksling af synspunkter, der kan lægges til grund for løsningen af såvel kortsigtede som mere langsigtede opgaver.

ad 2. Debatter i forbindelse med redegørelser fra de enkelte ministre.

Det bør overvejes, at hver minister i tilknytning til finanslovens fremsættelse afgiver en udførlig skriftlig redegørelse om ministeriets arbejde, en redegørelse, hvoraf det fremgår, hvilke resultater der er nået i årets løb, og hvilke opgaver man planlægger at løse (jfr. finanslovsforslagets budget).

Disse redegørelser kan på en helt anden måde end finansloven danne grundlag for mere almene drøftelser om det enkelte ministeriums samlede virksomhed. Noget sådant gennemføres ikke i tilslutning til enkelte lovforslag.

De fremlagte rapporter vil også give mulighed for, at man kan tilrettelægge debatter, der går ud over det enkelte ministeriums grænser. Ofte er grænserne mellem ministeriernes arbejdsområder flydende, så det vil være særdeles nyttigt at få sådanne debatter. Det tilføjes, at man i perspektivplanen understreger betydningen af redegørelser af denne art for ministeren.

ad 3. Debatter om større lovgivningsområder.

En af de faktorer, der mest virksomt bidrager til, at lovgivningsarbejdet år efter år henimod folke-

tingssamlingens slutning sker under et stærkt arbejdspress, er den omstændighed, at folketinget ikke inddrages i forberedelsesarbejdet. Det må af mange grunde anses for formålstjentligt, at der, hvor det drejer sig om større lovgivningsområder, fremlægges redegørelser til principiel debat forud for lovgivningen. Det vil give folketinget mulighed for at gennemdrøfte problemerne og ministrene og administrationen et materiale i hænde, der på nyttig måde kan indgå i det videre forberedelsesarbejde. Hertil kan føjes, at det vil muliggøre, at man via massemeddelelsesmidlerne, vælgerforminger m. v. kan iværksætte drøftelser rundt omkring i landet — hvilket vil være et praktisk udtryk for ønsket om i højere grad at inddrage vælgerne i overvejelserne med hensyn til lovenes udformning.

En sådan fremgangsmåde vil kræve en vis tidsforskydning, idet det udarbejdede lovforslag først kan fremsættes nogen tid efter den behandling, der er skitseret ovenfor. Når først den ny procedure er indarbejdet, vil denne tidsforskydning ikke have nogen forsinkende karakter.

Det er nemlig umiddelbart indlysende, at en debat, hvorunder det pågældende sagsområde er blevet fyldigt belyst, vil have den virkning, at lovforslaget, når det fremsættes, vil kunne få en hurtigere behandling. Derved skulle rytmen i det egentlige lovgivningsarbejde kunne blive mere jævn, end det nu er tilfældet, hvor ophobningen sker i folketingsårets sidste del — og formentlig forsæt vil ske, om man ikke indfører en sådan forberedelsesmekanisme.

Det gælder om alle kategorier af generelle debatter, at de vil give folketinget bedre muligheder for at se de enkelte lovgivningsinitiativer i belysning af, hvad der sker i andre sektorer og på andre områder inden for lovgivningen. Der vil på en bedre måde, end det nu er tilfældet, kunne ske en afdækning af sider af problemerne, som man ikke vil være opmærksom på ved den traditionelle lovgivningsvirksomhed, hvor det er administrationen, der forbereder lovforslagene uden nogen støtte i en forudgående parlamentsbehandling af de påtænkte reformer.

Samling af lovforslag i hovedområder.

En omlægning af folketingets arbejdsformer vil i kraft af bedre planlægning og større sammenhæng i drøftelserne kunne danne grundlag for en forbedring og forenkling af lovenes udformning.

Et af formålene må være, at der kan ske en samlet behandling af væsentlige emner. I jo højere grad dette er muligt, des bedre vil man kunne sikre forenklinger i administrationen.

De forskelle, der er med hensyn til de forskellige lovgivningsområder — hvor nogle behandles meget